

Esoterische Kring 1978-1979
Nummer 7 – 12 maart 1979

HET GODDELIJK LICHT

Vanavond mag ik voor u de inleiding houden.

Mij is gezegd dat ik u allereerst moet aankondigen welke spreker u in het tweede gedeelte kunt verwachten en dat is iemand, die we kunnen rekenen tot de experts in het werken met licht. Dat zegt u waarschijnlijk heel weinig.

Het Goddelijk Licht kan op verschillende wijzen worden gehanteerd, iemand die op de juiste wijze de kwaliteiten uit dit licht weet te puren kan daarmee in zijn eigen wereld, maar ook in vele andere werelden allerlei wonderlijke effecten tot stand brengen.

Wat betreft de hoogte – ik vind het een beetje een eigenaardige uitdrukking – maar de gastspreker heeft de hoogte van ongeveer het witte licht. Dus de grens tussen kleur en wit licht, waarmee ik mij van deze plicht heb gekweten.

Ik zal proberen op mijn manier voorbereidend het één en ander te zeggen over licht, over de kracht van licht en wat daarmee in verband staat.

Wanneer je zegt: "Goddelijk Licht" dan zeg je in wezen: "Oerkracht". De oerkracht kan zich manifesteren in een oneindig aantal vormen, maar bepaalde vormen daarvan zijn voor ons erg belangrijk.

Het zal u waarschijnlijk bekend zijn dat in de oude verhalen over de bestrijding van demonen, van weerwolven en al dat soort gedoe, er altijd wordt gezegd dat je zilver moet gebruiken. De jager schiet met zilveren kogels, hij werkt met zilveren kruisen en het enige wat de weerwolf dan bovendien nog krijgt is een houten staak.

Dat zilver is namelijk een essentie van het witte licht. Het is een verschijningsvorm. Wanneer je het als mens zoudt kunnen zien: blauwwit. Van dit licht wordt gezegd dat het elke illusie doorboort. Dat betekent dat alles wat niet werkelijk is daardoor kan worden weggevaagd.

Disharmonie berust heel vaak op zaken die niet werkelijk zijn. Het is mogelijk om met dit licht – dat soms in wapenvorm, soms als flits, en soms als een uitwaseming gebruikt kan worden – disharmonieën op te heffen. En dat geldt voor geestelijke disharmonieën, maar tot op zekere hoogte ook wel degelijk voor b.v. stoffelijke ziekten.

Wanneer je daar dit licht voor kunt gebruiken zullen nl. daardoor alle strijdigheden, die psychisch en lichamelijk bestaan, worden opgeheven. Ze kunnen zich wel opnieuw formeren maar ze worden – zeker zolang dit werkt en enige tijd daarna – opgeheven. En dat betekent dat heel veel van de zaken, waardoor een ziekte eigenlijk lang in stand gehouden worden, wegvallen. Het lichaam krijgt de kans zich te verdedigen. De geest krijgt weer de kans haar krachten op de juiste wijze op te nemen.

Zo kennen we b.v. ook het blauwe licht, wat in geaardheid nogal dicht bij dit zilverwitte licht ligt. Wanneer je deze beiden samenvoegt selecteer je uit het totaal van de oerkracht waarden, die vooral te maken hebben met bewustzijn en bewustwording.

Wanneer je een gedachte wilt uitzenden die erg belangrijk is, dan gebruik je daarvoor het blauwe licht. Dit blauwe licht heeft het voordeel dat het door alle sferen heen onvervormd kan doordringen. Zoals het witte licht bepaalde werkingen zelfs tot in de diepste duisternis tot stand kan brengen, zo kan het blauwe licht een roep, een denkbeeld, een gezegde overdragen vanuit de hoogste lichtsfeer tot de diepst duistere sfeer, zonder dat daarbij iets verloren gaat. En dat is een zeldzaamheid.

Daarnaast kan het gebruikt worden – maar dan zitten we dichter bij het menselijk gebruik – voor het aantappen van b.v. een akasha-kroniek, voor het aantappen van een gemeenschappelijk bewustzijn van een planeet. Eventueel zelfs om het gemeenschappelijk

beseft af te lezen van alle sferen waarin vorm een rol speelt. Waar vorm geen vaste rol neer speelt bestaat die mogelijkheid in veel mindere mate.

Daarnaast kennen we nog een ander licht dat van het blauw afgeleid schijnt – ofschoon er een bepaalde roodglans in zit. We noemen dat dan purper of paars. Wanneer je dat licht weet te selecteren uit het geheel van de oerkracht dan heb je te maken met een kosmisch verschijnsel. D.w.z. elke beleving die plaats vindt onder de invloed van dit licht is niet alleen een beleving op één plaats of in één mens, maar brengt de indruk en de waarden over van alle harmonische of vergelijkbare gebeurtenissen in de gehele kosmos. Het wordt daarom ook wel mystiek of kosmisch licht genoemd.

Aan de andere kant kennen we natuurlijk het goud. Het bekende levende licht, meestal gebruikt in wolkvorm, maar in sommige gevallen ook gebruikt als lans of schicht. Wanneer je daarmee werkt probeer je levenskracht te brengen en eventueel kwaliteiten, die vijandig zijn aan de levenskracht uit te roeien.

Je moet erg voorzichtig zijn met het hanteren van rood licht. Rood stimuleert de bestaande waarden of de bestaande krachten en zal daarbij de nadruk leggen op wat u actie wilt noemen. Er wordt wel eens gezegd: Wanneer in de kosmos een ster dreigt te sterven en je hebt het rode licht in voldoende felheid dan is één stralenbundel daarvan voldoende om een zon weer tot leven te wekken.

Dat is natuurlijk een vergelijkend beeld, dat zult u begrijpen. Maar al met al kunnen we toch zeggen dat dit rode licht een bijzondere mate van vitaliteit geeft. Het selecteert echter niet en wie met rood licht werkt zal dat voornamelijk doen wanneer het bijvoorbeeld gaat om bevorderingen van groei, van vruchtbaarheid, of in de sferen wanneer het er om gaat een aanvaardbaar beseft tot stand te brengen in werelden, die op zich duister zijn.

Het zogenaamde groene licht, verwant aan het gele licht, geeft ook een soort levenskracht; maar het omvat in die levenskracht bepaalde normen van beseft, van deelgenootschap. Wanneer je een deelgenootschap tot stand wilt brengen tussen een groter aantal entiteiten bijvoorbeeld – stel dat je in een sfeer lering wilt geven – dan zal je dit licht moeten gebruiken. Dit licht wordt niet als een nevel gebruikt, maar is eenvoudig een waas. Het is een kleur die over alle andere kleuren heen ligt, zegt men wel eens. Wanneer die groene kleur aanwezig is zal een gedeeld beseft mogelijk worden – zij het beperkt – en gelijktijdig zal er voldoende vitaliteit zijn om de ontvangen waarden te kunnen verwerken.

Ik geef u hier nu maar enkele voorbeelden. U begrijpt dat het aantal tinten dat je kunt hanteren bijna onbeperkt is. Er bestaat een hoofdingeling die 144 waarden omvat, gebaseerd op 12 kleuren die op 12 kleuren inwerken. Heel ingewikkeld en u hebt er niets aan, dus ik ga het u niet verder uitleggen.

Waar het mij om gaat is dat het licht gebruikt kan worden. Het is niet alleen een toestand, iets wat er is. Neen, het is iets wat je kunt maken wanneer je toegang hebt tot de oerkracht, tot de totale kracht.

Daarbij betekent dit licht verder een soort machtsmiddel maar ook een verandering van omstandigheden, die zowel doeltreffend kan zijn in zuiver geestelijke werelden als in half materiële of materiële werelden. Iemand die zich daarin bekwaamt, zoals onze gast van vanavond, moet dus iemand zijn die houdt van ingrijpen. Want iemand die alleen maar alles bekijkt, zal daar absoluut niet in geïnteresseerd zijn.

Om een specialist te worden, juist op dit terrein, moet je je dus ook enorm verbonden gevoelen met het gehele kosmische gebeuren. Opvallend is voor mij hierbij geweest dat het gebeuren zelf niet beperkt blijft tot een relatie met de aarde. De entiteit, die zodadelijk tot u het woord gaat richten, is iemand die daarmee op vele planeten heeft gewerkt en daarnaast – zover ik na kan gaan – in bijna alle sferen. Een bereisde Roel zou je kunnen zeggen.

Zijn streven is moeilijk te omschrijven. Ik geloof dat ik hemzelf hier mag citeren: "Alle werken met licht kan slechts één doel hebben: het bewustzijn van de oerkracht alom tegenwoordig te maken." Elke mens is verbonden met de oerkracht maar hij beseft haar niet. Door nu bepaalde lichtgolven te gebruiken activeert die mens iets van die kracht die in hemzelf is. Maar dit geldt zowel voor een mens op aarde als voor iemand die aan de andere kant van de melkweg woont. Elk levend wezen dat bezielde is kan op deze kracht reageren.

Het licht geeft de mogelijkheid om levende wezens te stimuleren. Maar je kunt er ook andere dingen mee doen. En nu paraphraseer ik een paar dingen die hij mij gezegd heeft omdat het te moeilijk is om dat helemaal uit te werken.

Er zijn nogal wat fantasie- of illusiewerelden in de sferen die lopen van duistere fabriekssteden, via romantische bijna klassieke krochten tot huisjes in de zon en desnoods zelfs een soort Biarritz in de geest. Wanneer iemand in zo'n illusiewereld leeft zal hij automatisch een drama ontwikkelen dat mede is aangepast aan zijn illusie.

Het gedrag van een wezen wordt bepaald door de denkbeelden omtrent de wereld waarin hij leeft. Wanneer nu op een bepaald ogenblik een reeks proeven moet worden afgelegd, dan is zo'n denkwereld natuurlijk erg interessant. Het zijn werelden waarin inwijdingen mogelijk zijn. Waarin onderlinge relaties op de proef kunnen worden gesteld. Het zijn werelden waarin de waarde en betekenis van kennis beproefd kan worden. Wanneer je met zo'n proef klaar bent is de kans groot, dat het sujet dat die proef aflegt, zozeer in die illusie verzonken is, dat hij er bijna niet uit kan komen. Je kunt dan door een juist gebruik van het juiste deel van het oerlicht die wereld doen vervagen. Ze verbleekt. Ze verdwijnt. En omdat dit verdwijningsproces iets is wat een daarbij betrokken ego zelf meemaakt zal het zich dus niet meer gebonden voelen aan die wereld en het beseffen voor wat het is: iets wat nooit wezenlijk is geweest.

In de inwijdingstechnieken die vanuit de geest nogal eens gebruikt worden spelen dergelijke zaken een grote rol. Er zijn proeven van moed, van vastberadenheid. Van volhouden, zo goed als proeven van doorzicht en inzicht. Het vinden van de juiste relatie. En al die proeven hebben, tot doel om een mens of een geest zodanig bewust te maken dat hij met de werkelijkheid, met het kosmisch licht kan werken. Want daar moet hij zijn krachten uit halen en daarop moet hij al wat hij gaat doen baseren.

Het zal u duidelijk zijn dat er geesten nodig zijn die voortdurend kijken naar wat er gebeurt, want je kunt iemand maar niet aan een proefneming zonder meer opofferen. Zeker, wanneer iemand in een duistere wereld terecht komt en hij voelt zich daarmee verwant dan is er kans dat hij blijft kleven. Goed; dan is hij niet geslaagd, maar je kunt hem toch niet in een hellewereld laten bestaan en dan moet die hellewereld worden opgelost met alle daarbij behorende verschijnselen. Bovendien moet het op het juiste ogenblik gebeuren, d.w.z. nadat de persoon zijn eigen wezen voldoende duidelijk geopenbaard heeft en voordat het wezen de eigenschappen van die illusiewereld voldoende heeft overgenomen.

Iemand die daar toezicht op houdt moet natuurlijk iemand zijn die een ontzettende reeks van inwijdingsgebeurtenissen en dergelijke overziet. Het vergt een groot bewustzijn. Het vergt het vermogen om je aandacht te verdelen en toch je van alle kritieke punten voortdurend bewust te blijven.

Er zijn ook nog andere zaken bij. Laten we een typisch voorbeeld nemen, (nogmaals: ik paraphraseer nu de dingen die de gastspreker mij in een uitgebreid beeld heeft toegezonden.)

Stel dat een mens op aarde een inwijding ondergaat middels uittreding. Dat gebeurt. Een mens is een vormwezen dus zal zijn inwijding altijd middels vormwerelden plaats moeten vinden. Maar in die vormwereld kent hij zichzelf een bepaalde rang, een bepaalde mogelijkheid toe. Wanneer je zo iemand alleen maar in die wereld laat vechten en strijden of peinzen, gevangen zitten, zweven of mediteren, dan kost dat tijdens die uittreding nog al wat levenskracht en die kracht moet op de juiste wijze gecompenseerd worden.

Iemand moet dus niet plotseling veel fitter uit zo'n uittreding wakker worden dan hij voordien was. Dat kan alleen maar wanneer hij dat zelf verdiend heeft. Maar hij mag ook niet wegteren, zijn mogelijkheden verliezen. Het compenseren van levenskracht is dus een erg belangrijk punt. Daarnaast moet je ervoor zorgen dat er grenzen gesteld zijn aan de mogelijkheden van de inwijdingswereld.

Wanneer iemand door een slangenkuil heen gaat, best. Daar is geen bezwaar tegen. Als hij in die slangenkuil allerlei worstelingen doormaakt (een deel van oude Egyptische illusies) dan zal hij ook daar geen schade van ondergaan. Maar je mag hem er niet aan ten onder laten gaan. Iets wat men op aarde wel eens verkeerd ziet. Men denkt dat iemand die in een uittreding ingewijd wordt en daarbij faalt, dan sterft. Maar dat is niet de bedoeling, want dan heeft hij

geen kans meer om op aarde alsnog op een nieuwe wijze tot bewustzijn te komen. En dan zit je daar met een stuk ongeluk aan je handen. Excuseert u mij, ik paraphraseer op dit moment bijna te letterlijk.

Wanneer we dit alles bezien dan kunt u zich wel in gaan denken dat we te maken hebben met zeer complexe persoonlijkheden. En dat deze op zichzelf erg op actie ingestelde wezens – want dat zijn ze toch ook – ook een bepaalde achtergrond moeten hebben. Een denken, een beleven van waaruit zij dit alles blijven doen.

Ik hoop voor u en ook een klein beetje voor mij, dat wij op deze avond juist met die achtergronden geconfronteerd zullen worden. Want elke mens heeft in zich inwijdingsbehoeften en inwijdingsmogelijkheden. Maar veelal weet je daar zelf geen vorm voor te vinden. Je probeert het om te zetten in allerhand stoffelijke dingen. Om te zetten in denkbeelden vanuit je eigen wereld. Wanneer je de achtergrond gaat begrijpen van het ingrijpen in inwijdingsprocessen en al die andere dingen ga je misschien ook begrijpen, wat zich in en rond jou zelve voortdurend afspeelt.

Er komt mij nu een beeld voor de ogen dat voor u niet erg vlelend is. Het schijnt dat men in uw tijd het plukken van kippen en dergelijke verdere consumptieklaarmaking gemechaniseerd heeft. Er hangen allemaal kippetjes in hun blootje aan een haakje en sukkelen langzaam verder terwijl ze klaar worden gemaakt voor de pan.

In zekere zin kun je de mensen daarmee vergelijken. Zolang zij zich overgeven aan het lot sukkelen zij langs zo'n ketting. Hier gaat er een stukje af. Daar wordt er wat aan veranderd en tenslotte zijn ze panklaar. En dan kan pas in een volgende incarnatie een stoffelijk inwijdingsproces beginnen. Weet je nu welke de achtergronden zijn van het inwijdingsproces, dan zul je misschien minder gebonden zijn aan die vaste gang van zaken en zul je begrijpen dat je je eigen wegen moet gaan zoeken. Dat je je los kunt maken van de keten – al heb je misschien al wat verloren – maar er is altijd nog een weg die toch weer naar inwijding voert. Die voert naar nieuw begrip.

Het is een uitermate fascinerende materie waarmee u vanavond geconfronteerd wordt, al hoop ik voor u dat de gastspreker zich daarmee op een intenser en voor u meer aansprekende wijze bezig zal houden dan voor mij op dit moment mogelijk is.

Ik ben zo vrij om enkele theorieën te spuien, die overigens zuiver van mijzelve stammen, al dan niet mede ontleend aan de kontakten die ik met anderen heb gehad.

Elke mens en elke geest kent in zich een mate van onevenwichtigheid en onvolledigheid. Nu kan deze onevenwichtigheid of onvolledigheid op meer plaatsen optreden. Dat betekent dat onevenwichtigheden elkaar tijdelijk compenseren. Is dit het geval, dan is het eerste wat je moet doen die afwijkingen compenseren, die elkaar niet in evenwicht houden. Je krijgt dan zeer grote mogelijkheden. Maar vaak zullen door die fouten die mogelijkheden niet helemaal bewust beleefd kunnen worden. Het is dus voor ons allen van het grootste belang om in de eerste plaats een soort evenwicht te bereiken. In de tweede plaats om door ervaringen – onverschillig waar die dan ook plaats zullen vinden en hoe – gelijktijdig de tekorten te compenseren waardoor ons evenwicht te wankel is.

Wanneer wij onszelf beheersen zullen we – wanneer we op aarde zijn – door dit meesterschap uit de kosmos, uit de sferen, alle dingen kunnen verkrijgen die we nodig hebben. Het is een proces waarbij je vanuit jezelf waarden in een wereld kunt brengen die zuiver geestelijk of halfgeestelijk is en omgekeerd waarden daaruit, bewust en dus ook beheerst kunt manifesteren in je eigen bestaan. Hierdoor wordt het wezen meer kosmisch.

Het klinkt krankzinnig wanneer je tegen een mens zegt dat een werkelijke ingewijde op aarde tenminste in gemiddeld 4 tot 7 verschillende werelden actief is. Toch is dit volledig waar. En het is die activiteit waardoor zelfs verschuivingen van nadruk en evenwicht kunnen ontstaan. Iemand kan geestelijke ervaringen doormaken. Wanneer hij op aarde komt en hij beheerst de zaak niet dan zal hij daardoor stoffelijk van de kaart gaan. Omgekeerd kan hij bepaalde stoffelijke belevingen doormaken, die hij niet juist weet te beheersen, in het juiste verband weet te brengen én daardoor geestelijk onevenwichtig worden. Dat is een van de redenen waardoor zoveel paranormaal begaafden op één of andere manier – hetzij geestelijk, hetzij in de materie -een wat eigenaardige labiele indruk maken en heel vaak zelfs op een gegeven ogenblik omkiepen, zodat ze het niet meer kunnen.

Voor mij is dus niet alleen dat evenwicht belangrijk, maar vooral ook de wijze waarop dat evenwicht in stand gehouden kan worden en de manier waarop je daarmee kunt werken.

Ik ben tot de conclusie gekomen dat de beheersing ontstaat – zelfs bij iemand die een kleine ingewijde is – doordat hij of zij in staat is geestelijke krachten in zich op te nemen en die krachten vanuit zich te projecteren. Als die krachten nu terecht zouden komen in een wereld waarvan je geen verstand hebt, dan moet je daar een voorstelling van hebben.

Dit is nu één van die wonderlijke zaken. Ingewijden, kleine ingewijden vooral, plegen vaak werelden te construeren als een soort analoog voor een geestelijke wereld waarin zij zich nog niet werkelijk volledig beheerst en vrijelijk kunnen bewegen. Door deze schijn te scheppen ontstaat een beheersbaarheid. Maar daar de beheersbaarheid weer gevolgen heeft op hun eigen wereld, verkrijgt deze illusiewereld – vaak uit henzelf voortgekomen – een soort onaantastbaarheid. Wanneer er nu geen licht is om hier corrigerend op te treden, dan gaat iemand – juist door zijn beste bedoelingen en door de beheersing die hij verwerft – in feite ten onder. Hij komt in een waanwereld terecht waaruit geestelijk verder gaan maar heel erg moeilijk is.

Ik heb geprobeerd om een paar van die dingen een beetje samen te voegen. Mijn ervaring op dit terrein, dat zult u begrijpen, is zeker niet volledig. Maar ik kan wel de volgende punten noemen: Illusiewerelden beginnen te verdwijnen op het ogenblik dat een trouw in relatie bestaat t.a.v. anderen die gelijkwaardig, hoger geplaatst of iets lager geplaatst zijn. Het moeten wel allen wezens zijn, die zich bewust zijn van die toestand. Hierdoor wordt kennelijk die illusie steeds zwakker maar er ontstaat gelijktijdig – voor degenen die deel hebben aan zo'n beleving – een mate van licht, waarmee ze steeds meer kunnen doen.

Van groot belang kan ook altijd weer zijn het delen. Wanneer je kracht hebt en je zegt tegen jezelf: die kracht gebruik ik eerst om b.v. mijzelf te redden, of om eerst mijzelf een verblijf te scheppen dat mij waardig is en dan zal ik een ander helpen, fixeer je de illusie; dan verlies je je kracht. Maar wanneer je die kracht deelt met een ander dan blijkt zij niet alleen in zich groter te worden, maar betekent zij gelijktijdig een toename van besef. De ervaringen die men opdoet worden vaak bewuster gedeeld dan men veronderstelt. Dat die ervaringen niet altijd volledig juist zijn doet daarbij niet ter zake.

Er zijn heel wat dromen – zelfs uittredingsdromen, dus ook bij mensen – waarbij een groter aantal mensen één en dezelfde illusie deelt. De illusie maakt dan duidelijk mee welke problemen zij te maken hebben, maar gelijktijdig maakt de illusie duidelijk over welke krachten zij beschikken. En wanneer zij die krachten voortdurend op de juiste wijze hanteren en gebruiken zal de kracht waarover zij beschikken groter worden.

Ik heb eerst gedacht dat dat in soort zou zijn, laat mij zeggen dat iemand werkt met gouden licht, zodat hij alleen het gouden licht gaat beheersen. Maar het wonderlijke is dat, zover mijn onderzoek althans zou kunnen aantonen, het is maar beperkt, transformaties ontstaan. Er zijn mensen in uitgetreden toestand geweest – dus nu blijf ik specifiek bij wezens van uw eigen wereld, die uw eigen tijd en besef met u delen – die beginnen te werken met de kracht van het gouden licht maar dan op een gegeven ogenblik beseffen: dit is niet voldoende. Zij transformeren a.h.w. het licht voor zich – want zo zien zij dat – in het zilveren licht of zelfs in het blauw-zilveren licht.

Die transformatie is niet het omvormen van de ene kracht in de andere, maar het is het verkrijgen van een beheersing over je eigen instelling, waardoor je uit de oerkracht een andere vorm van energie kunt gaan manifesteren. En als dat voor mensen mogelijk is zal het u duidelijk zijn, dat het ook voor geesten zeker niet tot de onmogelijkheden behoort.

De voor mensen overigens vaak voorkomende aberraties bij dit proces zijn de schrikvormen. Men wordt geconfronteerd met draken, slangen, demonen in velerlei vorm. Machtige duivels, kleine duivels, spookachtige wezens. Desnoods wandelende skeletten; al dat soort dingen treden dan ineens op de voorgrond. Ze komen uit de mens zelf voort. Ze zijn dus niet reëel.

Zijn gebruik van de kracht is voor hem of haar nog niet te overzien. Hij/zij zou niet kunnen zeggen: "Ik wil dit geestelijk werk voltooien." Er is een omschrijving nodig en in die omschrijving passen de schrikbeelden. Eventueel paradijsbeelden of de lichtpoorten en al die dingen meer. In feite wordt op een bewustzijnsniveau, dat in het ik nog niet harmonisch

genoeg is en dus tot het ik kan doordringen, een taak verricht die feitelijk niets te maken heeft met de vormen. Het wonderlijke van die schrikvormen is dat het altijd een duel is. Ik weet niet waarom. Iemand worstelt met de draak. De beer mag ook. Hij zal die draak aanvallen en hij zal ze misschien twee keer verslaan. Maar de draak komt terug en dan overwint de draak die mens. En zo blijft dat spel heen en weer golven.

Nu zou je denken dat het erg vervelend is als je overwonnen wordt. Neen, het betekent alleen dat je in die wisselwerking – want die wordt uitgebeeld – je angsten overwint, maar gelijktijdig je angsten erkent als gebaseerd op disharmonie. In die wederkerigheid ontstaat dan als vanzelf dit duelidee, waarbij de mens zijn geestelijke waarden kan gaan voltooien.

Ik heb geprobeerd – en het is een beetje moeilijk om u dit alles in simpele woorden mee te delen – om na te gaan wat zich dan op een hoger niveau afspeelt. Ik kan u dit alleen maar met een voorbeeld toelichten en we zullen daarbij weer uitgaan van de worsteling met de draak, die ik u als voorbeeld heb gegeven.

In werkelijkheid heeft het ik ontdekt dat het harmonisch kan zijn met bepaalde delen van de oerkracht. Maar het is gelijktijdig sterk gebonden aan een specifieke ik-voorstelling, die in strijd is met de harmonie die wordt gezocht.

Nu speelt zich beneden het duel af. Ik overwin. D.w.z. dat het hoger ik zich concentreert op een bepaalde kracht. Maar de ander overwint. Het ik wordt aangetast; de kracht blijft in stand. De kracht wordt groter en de ik-voorstelling wordt van details ontdaan. Het resultaat is dat op dat hogere niveau beheersing van het bewustzijn – en dat is niet de ik-voorstelling, maar het werkelijke bewustzijn – t.a.v. de krachten van de kosmos groter wordt. Dat het vermogen daarmee juist en goed te werken voortdurend toeneemt.

De resultaten daarvan zijn ook kenbaar voor iemand die nog steeds in die duelsfeer leeft. Hij zal zeggen: "Het is het duel waardoor dit mogelijk is geworden." Of: "Dankzij dit duel heb ik mijn helpers leren kennen." In feite rationaliseert hij. Hij vertaalt alles in de termen van een spel. Hoe serieus hij het ook beleeft, het is een spel omdat hij geen vorm kan geven aan het werkelijke gebeuren.

In het werkelijke gebeuren kan je dan zelfs voor iemand die uittreedt op aarde – ik blijf dus steeds bij de mens die op aarde leeft – uitgrijpen naar de kern van het kosmisch beleven, naar een invloed waar ontelbaar vele zielen bij betrokken zijn; voor jou vaak gepersonifieerd in één persoon of in één détail in je voorstelling. En de kracht die daar nodig is kun je nu geven dankzij de voorstelling, waarin die impuls, dit streven, die strijd, die beheersing ook voortdurend gemanifesteerd wordt. Zo blijken er kosmische doeleinden verwezenlijkt te worden door personen die zich daar zelf eigenlijk niet van bewust zijn.

Het blijkt ook dat er krachten van licht en soms ook van duister opgeroepen worden door personen die daar vanuit zichzelf helemaal geen neiging toe zouden hebben, maar die op dit hogere niveau – dankzij deze fantasiespelen als ik ze zo mag noemen – wel degelijk die krachten een manifestatiemogelijkheid geven.

Nu rest mij alleen nog te verklaren waarom ik hier zeg, dat het verschillende krachten zijn. Kijk, je kunt natuurlijk geen demonische kracht op aarde manifesteren, want er is geen demonische kracht. Er is alleen een kracht die voor de mens niet aanvaardbaar is. Maar iemand die denkt in de termen van algehele vernieuwing zal onwillekeurig ook denken in termen van chaos. D.w.z. een niet-vormend of een vormvernietigend beginsel.

Dit beginsel zit in het kosmisch licht opgesloten. Je kunt het activeren. Een ander daarentegen ziet de perfecte vorming als de volledige uitdrukking van de kosmische waarheid. Hij zal dus wat men noemt de lichte kracht oproepen. In feite echter brengt hij alleen een bewustzijn tot stand, waarin ordening gemakkelijker erkend wordt en waardoor een samenklank binnen de ordening voor mensen en geesten en zelfs ook andere levende wezens van wat u noemt lagere orde mogelijk is.

Ik hoop hiermee – onvolledig als het betoog is – duidelijk gemaakt te hebben, dat een beheersers van het licht, althans van de kleuren van licht, iemand is die in deze gevallen en taken regulerend kan optreden en dat daarmee de mogelijkheden van de mens en van de geest wel degelijk direct te maken hebben. Rest mij nog op te merken, dat het vanuit uzelf is dat u de mogelijkheid om zo'n licht te aanvaarden bepaalt. Want als u het licht van het leven wordt gegeven en u verwerpt het, dan zult u die kracht wel tijdelijk bezitten, maar u zult ze

explosief van u af werpen en daardoor sterven.

Als u de kracht van de dood ontvangt en u aanvaardt ze niet, dan zult u tijdelijk misschien zwak zijn, maar u zult ze tenslotte van u afwerpen en daardoor de krachten van uw leven zelfs intenser dan voorheen erkennen.

De mens, de geest, die deelneemt aan deze processen – deze inwijdingsprocessen is wel degelijk persoonlijk aansprakelijk. Maar de mogelijkheden en vooral de diversiteit van mogelijkheden wordt, mede bepaald door degene, die een ieder waar dat nodig is, een zeer specifiek deel van de oerkracht weet toe te zenden en daardoor die persoonlijkheid in staat stelt om zijn eigen ontwikkeling te vervolledigen, dan wel bestaande ontwikkelingen af te breken en opnieuw te beginnen.

Ik hoop dat ik u niet verveeld heb. Ik ben mij van mijn onvolkomenheden volkomen bewust en nogmaals: ik hoop dat u iets van de achtergronden van dit alles zult mogen vernemen van de gastspreker die na de pauze tot u zal komen. En als het u interesseert: ik blijf wel luisteren, want ik wil erg graag weten hoe hij u duidelijk maakt, wat hij mij op een andere manier overduidelijk heeft gemaakt zonder dat ik het volledig kon uitspreken.

DE GASTSPREKER

Ik heb een klein deel van uw inleiding kunnen aanhoren en me er zeer mee geamuseerd. Maar wij zouden vanavond beter kunnen spreken over dingen die van werkelijk belang zijn, dacht ik.

De kracht van de kosmos zelf is overal. Die werkt in iedereen. Maar het moeilijke is dat de meeste mensen er niet mee kunnen werken.

Je hebt apparaten die je voor 20 doeleinden kunt gebruiken. Eén kleine verandering en het is weer in orde. Maar als je die verandering niet weet te maken dan blijf je doorgaan in één richting. Je kunt moeilijk slagroom kloppen met een klopboor, nietwaar.

Wat ik vanavond wil doen – ik zal uw tijd heus niet te lang in beslag nemen – is duidelijk maken waar je die veranderingen eigenlijk vindt.

Leven, of je het weet of niet, is streven. Maar streven kun je pas wanneer je een bepaald doel voor ogen hebt. In de kosmos zijn een oneindig aantal doelen aanwezig. En dat vertalen we dan in termen van bewustwording en van licht. Maar als je met één ding bezig bent is het heel erg moeilijk om om te schakelen. Je wilt altijd alles met dat ene doel in verband brengen en dat gaat niet.

Wanneer ik de kracht van het licht neem – want ik spreek graag over het materiaal waar ik het meeste mee werk – dan kan ik dat licht als geheel laten functioneren. Dat is best. En zolang ik nu maar kosmisch bewust ben en kosmisch denk gebeurt er niets. Er is kracht en daar blijft het bij. Maar die kracht is dan ook alleen maar een soort atmosfeer waar iets mee gebeurt.

Nu zie ik iemand die moet lopen en hij zit. Dan ben ik een beetje gemeen. Dan neem ik een heel fijn straaltje rood licht, een soort robijnlazertje en prik hem daarmee in zijn geestelijke achterwerk, waarop hij opspringt en in beweging komt. Dan heb ik dus iets veranderd. Maar ja, als hij weer wil gaan zitten dan zal hij dat doen. Ik kan hem niet in beweging houden, maar ik kan hem wakker maken.

Ik moet dan ook begrijpen, dat het belangrijker is dat zo nu en dan een mens in beweging komt wanneer het nodig is dan dat dit heerlijke, algemene licht rond ons is als één en al kracht. En dus werk ik met licht.

U zit ook wel eens met moeilijkheden neem ik aan. Nu kunt u natuurlijk zeggen: "Er is licht. De lieve God zal mij helpen." of andere termen die u gebruikt. Maar dat is alleen maar een algemeenheid. Dat is om u heen, maar wat hebt u nodig?

Wanneer je licht nodig hebt moet je niet denken aan kracht, maar aan licht.

Wanneer je beheersing nodig hebt moet je niet denken aan allerhand stimuli. Dan moet je

denken aan de beheersing.

Als je levenskracht nodig hebt denk je aan levenskracht. Dan baad je je gewoon in dat gouden licht, dat ook in jou aanwezig is.

Doelbewust zijn is iets waar heel wat mensen moeilijkheden mee hebben. Als je ziet hoe moeilijk het voor een mens is om uit te maken waar hij zich over enige tijd hoopt te gaan ontspannen, begrijp je wel dat het kiezen van een doel voor een mens vaak ver af ligt. Om nu te zorgen dat hij toch een doel kan kiezen moet je iemand gaan scholen. En scholen is inwijding.

Een inwijding betekent helemaal niet iemand ineens meer maken dan een ander. Een korporaal sergeant maken of zo. Het betekent gewoon: iemands bewustzijn op een bepaald punt richten en vanuit dat punt een doel bouwen. Dat doel ligt op de tekentafel. Dat is het gebouw wat een architect in zijn vrije tijd ontwerpt en waar hij waarschijnlijk nooit aan toe komt. Maar het gaat ook niet om het ontwerp. Het gaat om de vaardigheid van indeling die hij zo verwerft. Dan kun je dus zeggen: inwijding is het bevorderen van een specifieke vaardigheid.

Dat is nog niet genoeg, want die vaardigheid moet worden toegepast. Daarom gebruik je eerst het algemene beeld, het tekentafelbeeld. Maar je probeert het aan te passen aan een opdracht waarvan je weet dat die komen gaat.

Wanneer iemand moet gaan vechten kun je hem op zijn minst genomen trainen voor het gevecht. En dat hoeft je dan niet altijd te doen door hem een tegenstander te geven. Een bokser kan veel bereiken met een zandzak en een boksbal. Een mens kan heel veel bereiken met een verzakking van zijn direct bewustzijn plus een paar bokshorens, want dan vecht hij tegen het kwaad. Maar daarmee manifesteert hij voor zich de methodiek van het kwaad en zijn eigen reactie daarop.

Iemand die zo'n ervaring heeft doorgemaakt is dan ingewijd in die zin, dat hij een volgende maal, wanneer hij in werkelijkheid komt te staan tegenover dit geweldige probleem, dit conflict, hij geleerd heeft hoe hij zijn banbliksem moet maken. Hoe hij zijn zwaard moet smeden uit het licht. Hoe hij impulsen vanuit zich moet uitstralen. En daarom moet hij die oefening doormaken.

Als iemand moet leren denken moet je hem in een probleem schoppen. (Ja, mijn taal is niet zo ontwikkeld als van mijn toehoorder in de geest die hier staat) Je moet hem a.h.w. in een probleem schoppen, waarbij iedereen zo dom is dat hij voor iedereen het denkwerk moet doen.

Dat is natuurlijk een vervelende situatie voor zo iemand, maar het is een krachtproef. Want wanneer hij leert al die afzonderlijke probleempjes a.h.w. te coördineren en daardoor steeds op alle problemen juist te reageren kun je hem te midden van een verwarring zetten en hij zal die éne kracht vinden waardoor die verwarring wordt opgeheven. Het is dus gewoon de kunst om iemand zo ver te krijgen, dat hij leert om het juiste te doen. En dat krijg je nooit voor elkaar – in mijn ervaring althans – door iemand alleen maar in de zorgen te laten zitten.

Als je een hond wilt dresser moet je hem voor prestaties bijzonder belonen. Dat is duidelijk. Wanneer je iemand in al die problemen hebt geschopt moet er ook een ogenblik zijn, dat hij bij de directeur mag komen en feest mag vieren met geestelijke champagne, met extra energie; met het gevoel van verhevenheid. Daarna zeg je: "Nou ben je uitgerust" en je schopt nog een keer. "Los nou die zaak nog een keer op." Op die manier gaat dat.

U hebt altijd gedacht dat inwijders van die hoge personen waren. Net zoiets als ik nietwaar. Ik ben niet hoog en ik ben niet laag. U kunt hoog springen en laag springen, maar ik blijf mijzelf. En dat is de kunst: jezelf blijven. Je eigen kracht gebruiken. Daardoor uit die kosmos het licht trekken wat je nodig hebt en omvormen tot wat je denkt dat nuttig is en dan zo'n straal er eenvoudig uitgooien. Gericht op het juiste doel.

Dat is eigenlijk meer een kunstje dan wat anders. Maar het is belangrijk omdat je op die manier een ander de kans geeft om zichzelf te zijn en zichzelf te ontdekken vanuit de problemen die je hem geeft, maar ook vanuit het licht dat je hem geeft. Je compenseert.

De hele kosmos is één evenwicht. Eén voortdurend gelijk blijven van krachten. Eén straling die in tienduizend facetten breekt en weer samenvloeit tot één geheel. Eén kracht die voortdurend

uitgaat over de mensen en weer terugkeert tot de kosmische eenheid. En dan kom je op die punten waar je gaat beseffen: ik ben alleen maar een deel van dat evenwicht. Wat ik doe is eigenlijk niet belangrijk. Belangrijk is het geheel. Naar ik kan van het geheel delen belichten. Ik ben alleen een straaltje licht dat nu hier dan daar iets laat zien van een werkelijkheid, die in zijn geheel niet aanvaard kan worden.

Licht is het beste materiaal wat je ervoor gebruiken kunt. Als je eerlijk probeert gewoon uit die kosmos te puren wat je nodig hebt dan heb je te maken met het geheel van de kosmos, met alle werelden, alle sferen, alle denkbare vormen van leven. De schijnbaar ledige ruimte. Het licht dat sterft. De buiging van een lichtstraal die uiteindelijk toch niet rechtuit kan gaan. Alles bij elkaar. Dan zeg je: Uit dit geheel neem ik wat aan goud, levend goud. Levenskracht, vitaliteit. En dan denk ik; die vitaliteit moet de mensen het vermogen geven om te ontspannen en gelijktijdig met volle kracht te werken. Iets te doen wat nodig is. Iets beter te maken wat niet helemaal goed is. Gewoon kracht. En dan straal je die kracht uit. Het is een kosmische goocheltoer, maar je hebt er wat aan.

Alles wat je doet in de kosmos heeft zin. Wanneer je afdaalt naar het duister om daar als een vuurvliegje iemand de weg te wijzen, is dat net zo zinvol als het ontsteken van een nieuwe zon in een wereld waar al licht is.

Wanneer je uit het geheel één begrip van werkelijke genegenheid kunt pakken en je kunt dat als een heel klein besef projecteren in een wereld van haat, dan doe je net zoveel als wanneer je daar, waar men al de liefde kent, de kosmische eenheid gaat beseffen, een daverend vuurwerk van die kracht manifesteert. Het gaat er niet om hoeveel, maar waar.

Het lijkt misschien erg moeilijk om in een duistere sfeer b.v. licht te produceren. Maar dat is niet moeilijk. Dezelfde kracht die overal is, is in dat duister ook aanwezig. Alleen, wanneer ik in dat duister dat volle licht zou geven zou ik vernietigen en niet bewust maken.

Elk wezen, elke mens kan een bepaald deel bewustwording verdragen; kan een bepaald besef verwerken. Kan een bepaalde hoeveelheid kracht leren hanteren. Als je te veel geeft moeten we weer opnieuw beginnen.

Ik weet niet of u gevoel hebt voor die dingen. Maar als ik u nu eens in zou willen wijden (zou willen, dus niet naar huis gaan: "Nou ben ik ingewijd.") dan zou ik u b.v. een beeld kunnen laten zien van een slank rapier. Een soort kromzwaard, goudkleurig en een vlammend zwaard, vurig. Ik zou u zeggen: kies daaruit. Wat zoudt u dan doen? U zoudt een keuze maken en zeggen: "Dat bevalt mij." De meesten zullen het rapier wel pakken. Maar waar het rapier niet werken kan, kan het vlammende zwaard wel werken. En waar die twee betrekkelijk machteloos zijn, is misschien dat gouden kromzwaard het enige middel om de macht uit te oefenen. Het kromzwaard is bijna de magische sikkkel.

Dus begrijp goed: als ik u zou willen inwijden zou ik u moeten leren dat elke kracht, elke waarde, elke beleving zijn zin heeft, maar dat ze dan ook juist gebruikt moet worden.

Juist gebruiken betekent, dat je eerst beseft wat je moet gaan doen voor je handelt. Het betekent dat je eerst de oerkracht tot jezelf moet nemen voor je haar omsmeedt tot zilver. Tot goud. Tot rood. Tot groen. Tot paars. Tot blauw. Zoals het uitkomt. Want elke kleur past in een ander bestek, in een andere wereld.

Elk beleven heeft zijn eigen mogelijkheden, maar ook zijn eigen noodzaken. Zijn behoefte aan een eigen kracht, aan een eigen verlichting. Aan een eigen leven. En pas degenen die dat gaan beseffen leren dat het verstandig is je op de oerkracht te oriënteren.

Zeker, je kunt gemakkelijker een stukje goud te pakken krijgen of een stukje zilver, maar die zijn zo vaak nutteloos. Je kunt misschien de macht vinden van een engel of misschien van een bepaald Godsbeeld. Onder bepaalde omstandigheden zijn ze groots en machtig, maar in andere omstandigheden zijn ze nutteloos.

De heilige naam die hier een demon terug doet deinzen is daar een woord wat u als wachtwoord terug gefluisterd krijgt door een verleider, zo u in die droombeelden gelooft. Het Licht dat hier helder is en scherp als een speer doordringt in de werkelijkheid is daar niets anders dan een wolkje rook dat wegdrijft in de atmosfeer.

Leer daarom van mij dit. Er zijn vele soorten van kracht, maar allen leven zij in de oerkracht.

Beroep je op deze basiskracht. Probeer in te ademen wat leven is, wat leven geeft. Probeer de hele kosmos met al zijn sterren – want als mens kun je die andere werelden nog niet beseffen – in je samen te voegen tot één geheel en kies dan wat nu werkt. Kies de kracht die je nu nodig hebt. Geef, wanneer één kracht niet werkt, de taak niet op. Want in je is de oerkracht. Neem een andere kleur. Neem een ander licht. Neem een andere sterkte en ga verder.

Omschrijf een doel niet op één manier. Omschrijf het als een wezensnoodzaak en maak het waar door alle krachten en mogelijkheden uit je wezen daarin voortdurend weer uit te storten totdat je gevonden hebt wat je nodig hebt.

Wat u nodig hebt is een klein beetje ontspanning, dacht ik. Een heel klein beetje tinteling van lichte vreugde. Er zijn erbij die hebben iets nodig van de invloed rood. Dus neem ik rood. Maar ik neem goud erbij en gooi er een waas van blauw overheen. Zolang je je niet bewust bent dat je zelf deze dingen in je draagt of vanuit jezelf waar kunt maken, neem dit en besef.

Niets van hetgeen ik heb gezegd of heb gedaan is mijn recht of voorrecht. Het is ook uw mogelijkheid. Ontwaak daartoe. Verdrijf uw duister. Sla uw verveling dood met licht. Uw gevoel van onvermogen, van eenzaamheid; laat de krachten van licht er op af gaan opdat je zelf da rust kent waaruit je verder bewust kunt worden.

Ik heb u drie maal een beetje kracht gegeven. Een beetje, want meer kunnen de meesten – een paar uitgezonderd – niet hebben. Als dat wat uithaalt bedenk dan dat ik het u niet hoeft te geven, maar dat u het hebt. En als u niet kunt denken aan een kleur denk dan aan een gevoel. Aan een ervaring. Aan een verlangen en zeg: vanuit de kosmos krijg ik antwoord.

Als u zelf werkende dreigt te falen, dan zijn er van ons die werken met licht. En ze zullen u wat licht geven. Dat wat u nodig hebt.

Wanneer u in een wereld komt die onbegrijpelijk lijkt zeg niet: "Het is nutteloos". Of: "Ik ben gek." Maar vraag je af: "Wat voel ik dat hier noodzakelijk is." en grijp in jezelf naar de kracht zo goed je kunt, om die noodzaak op te lossen. Of het nu een droom is, een spel of een werkelijkheid in deze wereld, die jullie nog niet geheel begrijpen.

Wanneer je zelf probeert te werken met het licht is er een antwoord uit het licht.

Wanneer je zelf probeert te leven met het licht krijg je steeds meer krachten van licht in jezelf.

Wanneer je probeert voor jezelf een taak te stellen, stel die taak dan niet beperkt, maar volgens je inzicht van dat, wat nu belangrijk is.

De tijd telt niet. Die raast voorbij en laat minder sporen achter dan een windvlaag. Maar het licht etst zijn werkelijkheid in u en in de kosmos. Dat is de kracht waaruit je moet werken en leven.

Wanneer in een niet te verre toekomst alles donker lijkt, pak het licht in je en je zult zien dat er licht is. Wanneer het verward lijkt, pak de eenheid en de harmonie en straal ze uit. Je zult zien dat zelfs de grootste verwarring vorm en gestalte krijgt en nieuwe mogelijkheden biedt.

Wees niet bang om verder te gaan, want er is geen ondergang. Er is alleen bereiking aan het einde.

Meer heb ik niet te zeggen. Het ga u goed.

Leef met het licht.